

- 4) Czy w przypadku, gdy stosowane jest ogólne uregulowanie krajowe dotyczące dostępu do informacji, znaczenie ma to, czy chodzi o informacje zawarte w krajowej bazie danych, czy o informacje pochodzące ze zgłoszeń o zdarzeniach lub dotyczące takich zgłoszeń, które są zawarte w innych dokumentach, takich jak dokumenty strategiczne?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zgłaszania i analizy zdarzeń w lotnictwie cywilnym oraz podejmowanych w związku z nimi działań następczych, zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010 oraz uchylenia dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzeń Komisji (WE) nr 1321/2007 i (WE) nr 1330/2007, Dz.U. 2014, L 122, s. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy) w dniu 12 lipca 2022 r. – DP/BMW Bank GmbH

(Sprawa C-463/22)

(2022/C 380/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DP

Strona pozwana: BMW Bank GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy umowa na odległość w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/65/WE (¹) i art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE (²) ma miejsce również wtedy, gdy w trakcie negocjacji umowy doszło do osobistego kontaktu jedynie z pośrednikiem kredytowym, który na rzecz przedsiębiorcy i na jego zlecenie inicjuje transakcje z konsumentami, ale który sam nie ma żadnego umocowania do zawierania danych umów?
2. Czy umowa zawierana poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 8 i 9 dyrektywy 2011/83 ma miejsce wtedy, gdy negocjacje w sprawie umowy odbywają się w lokalu pośrednika kredytowego, który na rzecz przedsiębiorcy i na jego zlecenie inicjuje transakcje z konsumentami, ale który sam nie ma żadnego umocowania do zawierania danych umów?
3. Czy umowy leasingu pojazdów silnikowych z rozliczeniem przebiegu zawierane z konsumentem stanowią umowy o usługi finansowe w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 2002/65, który został przejęty przez art. 2 pkt 12 dyrektywy 2011/83?

(¹) Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz.U. 2002, L 271, s. 16).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 20 lipca 2022 r. – Bundesrepublik Deutschland/GS, reprezentowany przez rodziców

(Sprawa C-484/22)

(2022/C 380/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę rewizyjną: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona postępowania: GS, reprezentowany przez rodziców

przy udziale: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 zdanie pierwsze lit. a) i b) dyrektywy 2008/115/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zgodności z prawem decyzji nakazującej powrót wydanej wobec małoletniego obywatela państwa trzeciego, wydawanej wraz z oddaleniem jego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, oraz wyznaczającej mu termin wyjazdu wynoszący 30 dni od dnia, w którym stanie się ona ostateczna, w każdym wypadku stoi na przeszkodzie sytuacja, w której z przyczyn prawnych żadnemu z rodziców nie można nakazać powrotu do kraju wymienionego w art. 3 pkt 3 dyrektywy 2008/115/WE przez czas niedający się określić i dlatego też również od małoletniego nie można racjonalnie oczekiwać opuszczenia państwa członkowskiego ze względu na jego wymagające ochrony więzy rodzinne (art. 7 i 24 ust. 2 karty praw podstawowych⁽²⁾), art. 8 EKPC), czy też wystarczy, że dobro dziecka oraz więzy rodzinne w rozumieniu art. 5 zdanie pierwsze lit. a) i b) dyrektywy 2008/115/WE podlegają uwzględnieniu na podstawie krajowej regulacji ustawowej po wydaniu decyzji nakazującej powrót poprzez zawieszenie wydalenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 czerwca 2022 r. w sprawie T-628/17, Aeris Invest/Komisja i SRB, wniesione w dniu 9 sierpnia 2022 r. przez Aeris Invest Sàrl

(Sprawa C-535/22 P)

(2022/C 380/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Aeris Invest Sàrl (przedstawiciele: R. Vallina Hoset, Rechtsanwalt oraz E. Galán Burgos i M. Varela Suárez, Rechtsanwältinnen)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Jednolita Rada ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB), Królestwo Hiszpanii, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej, Banco Santander SA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- (i) uchylenie wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 czerwca 2022 r. w sprawie T-628/17, *Aeris Invest/Komisja i SRB*, EU:T:2022:315 i w związku z tym
  - stwierdzenie nieważności decyzji (SRB/EES/2017/08) jednolitej Rady ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia planu likwidacji dla Banco Popular Español S.A.,
  - stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2017/1246/UE z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia planu likwidacji dla Banco Popular Español S.A.,
  - stwierdzenie braku możliwości zastosowania art. 15 i 22 rozporządzenia nr 806/2014⁽¹⁾ na podstawie art. 277 TFUE.
- (ii) obciążenie Komisji Europejskiej i Jednolitej Rady ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kosztami postępowania obydwu instancji.